

triletni vojaški rok spremeni v enoletno prostovoljstvo. (Primerjaj Aškerčeve navedbe v drugi izdaji Kettejevih Poezij, XIV!) Poskus pa se mu ni posrečil.

Umetniški plod tega nekajdnevnega pesnikovega bivanja v Trstu o počitnicah je bilo devet sonetov s prvimi motivi morja v Kettejevi liriki: sonet «Kritikom», med kakršnimi je bil novomeški profesor njegov Ivan Polanec (Dr. Niko Županič, Dragotin Kette 22), in ciklus «Adrija», posvečen Angéli — ángelu poetovemu v tedanjih njegovih tržaških bojih za krepost, iz katerih se je vrnil kot mož in s sklepom zvestobe:

«Drugih rož
ne bo plamteče mi srce ljubilo,
ni drugih lilij s pesmimi častilo.»

Obe pesnitvi je prinesla septembrska številka Ljubljanskega Zvona 1898. (548—551) in pod obema se je avtor prvič podpisal s pravim imenom: «Kette».

In šele sedaj, konec septembra, je izvršil v pismu Stamcarju izraženo namero ter — z Nietzschejevim «Zarathustro» v roki — priromal v Novo mesto — po zadnje slovo in razočaranje (Dr. Niko Županič, Dragotin Kette 16, 21—22), preden se je napotil k vojakom v Trst po bolezen in smrt. Alojz Turk.

Kettejev «Načrt za učenje med počitnicami leta 1898.». Šola je bila Ketteju «deveta skrb» (Dom in svet 1926, 184): pri svoji nadarjenosti in svojem veselju posebej do nekaterih predmetov (Dr. Niko Županič, Dragotin Kette 22) je ne le brez težave sam izdeloval, temveč je po izvestju «zadružana» Mihaela Zevnika, župnika v Begunjah, tudi lahko «sošolcem spisoval domače slovenske in nemške naloge». Zato pa je mnogo čital in študiral, kar ga je zanimalo. «Študiral ni zaradi svojih verzov in ne zato, da bi se imenitil pred svetom. On je bil izmed tistih redkih ljudi, ki se uče in se trudijo, da bi spoznali resnico...» (Ivan Cankar, Zbrani spisi III. 297.) Kako si je v dijaških letih sam razširjal obzorje, kažejo trije dnevniki, katere je v izvlečku priobčil Aškerc v uvodu k drugi izdaji njegovih Poezij. Da pa je hotel intenzivno porabiti tudi počitnice po maturi pred odhodom k vojakom za tri dolga leta, priča njegov sledeči, na osminki velike pole napisani načrt, ki mi ga je v objavo prepustil Josip Klemenčič, sedmošolec v Novem mestu:

Načrt

za učenje med počitnicami.

S n o v.

Prešern (kolikor mogoče iz glave) Jenko (kolikor mogoče na pamet). Zvon (več letnikov) Slov. slovstvena zgodovina. Dušeslovje. Modroslovje. Slovenska in slovanska zgodovina. Češka, ruska in poljska slovstvena zgodovina. Učenje ruščine. Lermontov (kolikor mogoče na pamet). Turgénjev (Senilia na pamet.) Gogolj (Starasvjétski pamjéščíki) Razne slovstvenike. Previde iz ruščine (kolikor jih imam) prečitati. Goethe. Heine. Drugi nem. slovstveniki. šenoa (VIII.). Druge spise hrvaške. Srpske narodne pesmi (na pamet).

Koliko tega nepopolno ohranjenega («Snov»!) načrta je pesnik res izvršil, se ne da soditi. Da ga je še razširil in skušal razširiti, vemo iz njegovega pisma Franu Stamcarju dne 16. julija 1898. in njegove prošnje na pismu Otonu Župančiču dne 12. julija 1898: «Apporta nobis libros multos». (Jubilejni zbornik... Otona Župančiča 17.)

A l o j z T u r k.

Jurčičev Krjavelj. O Jurčičevih literarnih predlogah že imamo nekaj kritičnih spisov, ki osvetljujejo njegovo razmerje do W. Scotta, Gerstäckerja, Puffa, Proschka in Erbena. Kolikor mi je znano, se še ni pisalo o tem, da je